

TEDENSKA SRIJKA

PRILOGA

DOMOVINI

Leto 1

V Ljubljani, dne 15 oktobra 1926

Stev. 46

Češkoslovaški parlamentarci v Ljubljani

Slovenci smo imeli zopet priliko pokazati, da se zavedamo svoje narodnosti, da smo ponosni nanjo, ki je nad vse važna za našo celokupno državo in da znamo ceniti bratstvo naših sorodnih narodov.

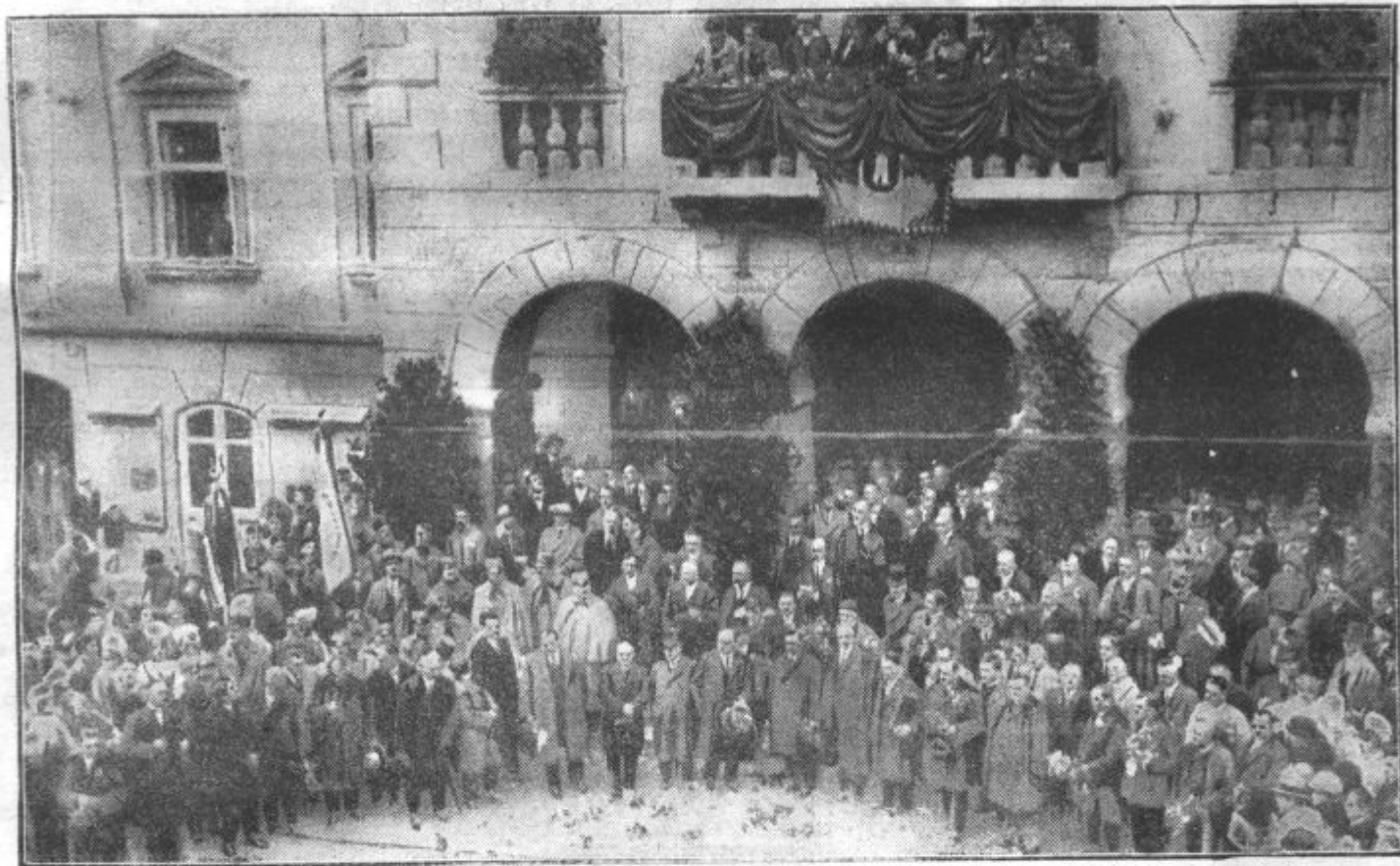
V času, ko naši neprijazni, nenasitljivi sosede hujskajo proti nam razne države, so prihiteli med nas naši severni bratje Čehoslovaki, da obnovijo osebno stare vezi, ki vežejo že stoletja oba slovanska naroda.

Že v nedeljo popoldne so se jeli pripravljati vsi kraji ob dolenski progi, kjer je drugi

dan vozil vlak s češkimi parlamentarci. Okrasili so vse postaje z jesenskim cvetjem in izobesili zastave. Pa tudi kmečke hiše ob progi so bile ozaljšane. Zgodaj zjutraj, ko se je jelo komaj svitati, je dospel poseben vlak, sestojč iz 14 z zelenjem in cvetjem okrašenih vagonov, vozeč češke parlamentarce v Metliko. Toda rana ura ni zadržala Metličanov, da ne bi pozdravili Čehoslovakov. Prav prisrčen je bil pozdrav tudi na črnomeljki postaji, kjer so bila zbrana vsa domača društva in občinski svet z županom na

čelu. V Novem mestu je bila postaja pri sprejemu nabito polna in bil je veličasten prizor pri prihodu vlaka, ko je velika množica vsklikala pozdrave, na katere so odgovarjali veselo očarani parlamentarci. Novomeščani pa so jih na postaji tudi nekoliko pogostili in jim pri odhodu zapeli krasne domače pesmi. Lepo so pozdravili Čehoslovake tudi v Trebnjem, kjer je streljanje iz topičev znatno dvignilo svečanostno razpoloženje.

V Grosupljem pa so poleg mnogobrojnih domačinov, ki so poklonili gostom krasen šo-

Sprejem češkoslovaških parlamentarcev pred magistratom v Ljubljani

pek jesenskega cvetja, prihiteli nasproti že prvi Ljubljančani, ki so goste spremili in povabili v Ljubljano.

Počasi med sviranjem godbe je privozil vlak na ljubljansko postajo, kjer je bila zbrana velikanska množica ljudi. Nebroj društev, šolska mladina, z eno besedo, vsa Ljubljana je bila zbrana pri kolodvoru in na kolodvoru, kjer jih je kot prvi pozdravil veliki župan dr. Baltič.

V 41 lepih s cvetjem okrašenih avtomobilih so se po izmenjanih govorih odpeljali v mesto, spremljani od velikanske množice, ki je neprestano vsklikala dobrodošlim prijate-

ljem. Raz hiš so vihrale zastave, iz okenj, okrašenih s cvetjem in zelenjem pa so se vsipale cvetice na avtomobile. Bili so prizori, kot jih že dolgo ne pomni naša bela Ljubljana.

Sprevod se je ustavil pred starodavnim magistratom, kjer so ponovno menjali govore, v katerih so naši severni bratje povdarjali velik pomen našega bratstva in prijateljstva. Z razpetimi rokami je vskliknil podpredsednik čl. parlamenta važne besede, ki nam naj bodo za vedno utisnjene v naših srcih: »Tu stojimo in se vam zahvaljujemo! S poslopja vihrate vaša in naša zastava, ki imate iste

barve, belo, modro in rdečo. Bela je barva vaših čistih src. Modra barva je barva morja vašega juga, vaše in naše Adrije! Rdeča je barva našega srca, naše krvi.« Pri teh besedah pa so zadoneli glasovi iz celokupne množice »Živel Jadran!«.

Po končanem veličastnem sprevedu so si gostje ogledali Ljubljano, ki jim je zelo ugajala. Opoldne je bil banket v Unionu in zvečer, ko so odhajali iz Ljubljane, kakor tudi še na Jesenicah, kjer so zapustili jugoslov. tla, so obljubliali, da ne pozabijo nikdar svojih južnih bratov.

Jan Malypetr, predsednik čsl. poslanske zbornice

Podpredsednik čsl. senata **dr. Soukup** se pred ljubljanskim rotovžem zahvaljuje za veličastni sprejem.

Vaclav Klofač, predsednik češkoslovaškega senata.

Sprejem čsl. poslancev na kolodvoru s pozdravnim nagovorom vel. župana **dr. Baltiča**

Na desni:

Zenske poslankinje čsl. parlamenta: senatorki Františka Plaminkova in Ružena Reichstädterova (na levi in v sredi) ter poslankinja Beti Karpiškova.

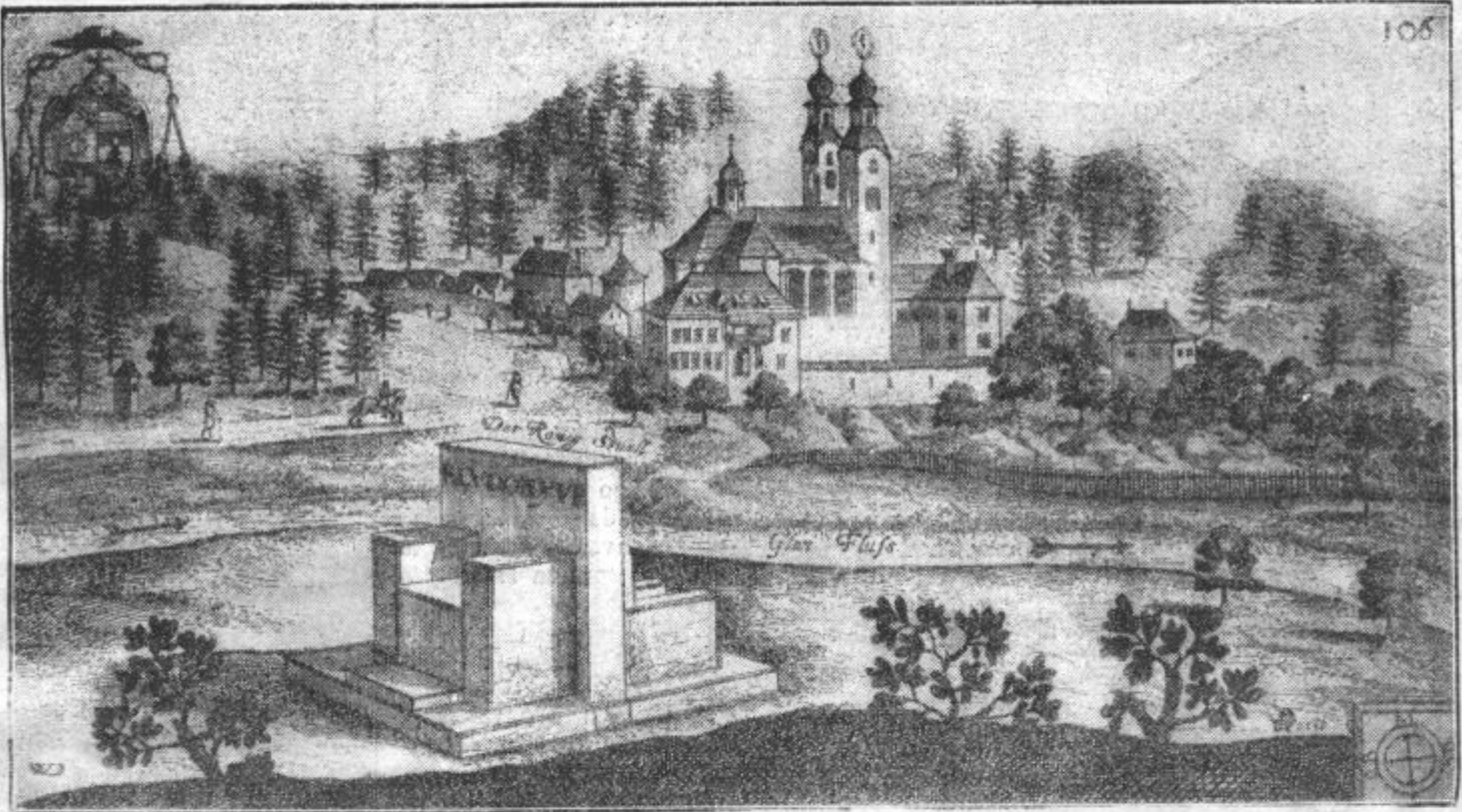
Na levi:

Pokal iz kristala, ki so ga čsl. poslanci prinesli v dar mestu Ljubljani.

Na desni:

Čsl. poslanec dr. Slavík polaga šopek na Prešernov spomenik.

Glasnik ... odskim prestolom, na katerem so slovenski ... v nemškem jeziku vmeščali koroške vojvode.

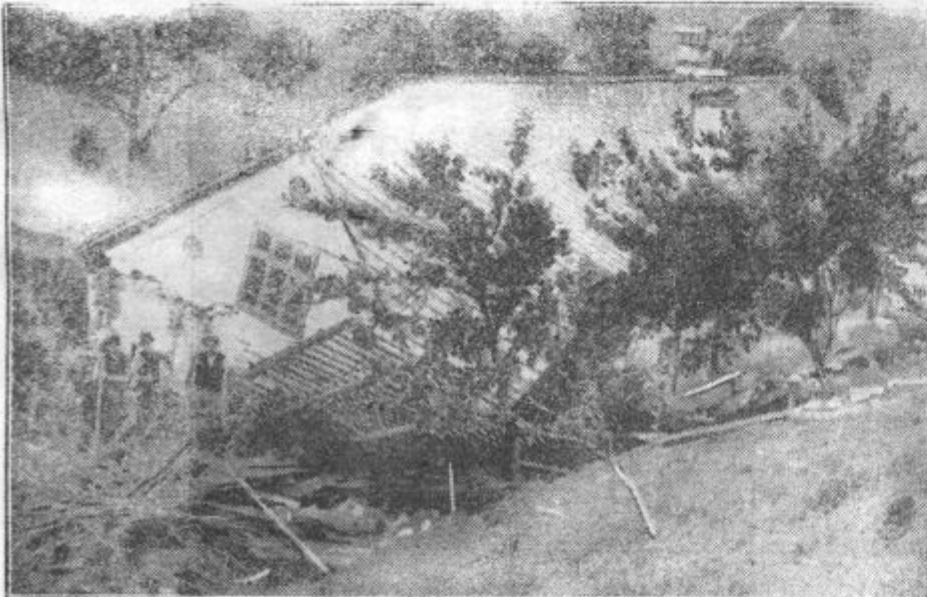

Na desni:
Kamen na Vrbi ob Vrbskem jezeru z nemškim napisom: Do tukaj in ne dalje so prišli srbski jezdeci l. 1919. S kamnom izzivajo koroški Nemci zatirane Slovence, češ na naša vojska naprej ni mogla — pa se lahko zgodi, da naši hrabri vojaki ta sramotilni kamen odneso še daleč naprej.

Na levi:
Begov Milanček iz Trbovelj še ni star tri leta pa je bil že na 1119 m visoki Mrzlici. Gori je lezel v samih kopalnih hlačicah, s sandalami in nahrbtnikom in palico, kakor pravi turisti.

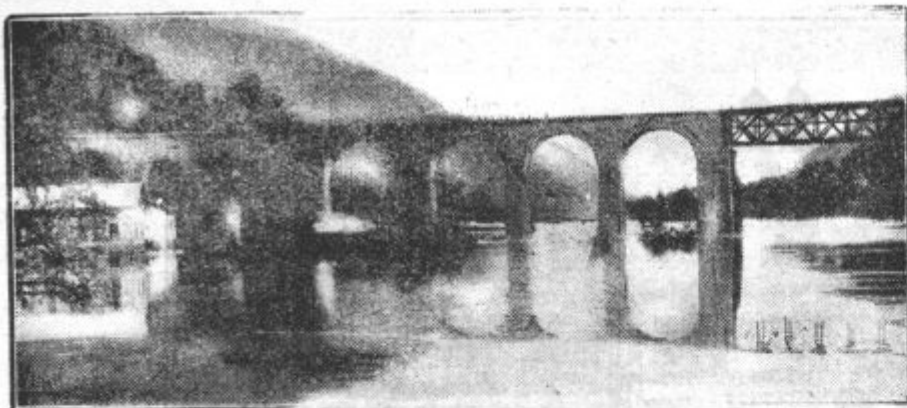
Anton Hafner, ugledni in vedno zvesti pristaš naše stranke v Železnikih je dne 11. t. m. preminul v 80. letu.

Na levi:
Kovačnica J. Krmelja v Hotovljah pri Poljanah, ki mu je zadnja povodenj vzela tudi hišo.

Na desni:
Rezika Gabod, doma iz Marije Bistrice v hrvaškem Zagorju, je brez ene noge in brez obeh rok, pa je vendar izvrstna šivilja, da sedaj v Zagrebu še druge poučuje.

Na levi:
Železniški most čez Idrjico v Bači pri Sv. Luciji ob zadnji povodnji.

Na desni:
Pes, ki je s svojim gospodarjem Martinom Povšetom, hišnikom v Rimskih toplicah, splezal po lestvi na streho trinadstropne hiše. Pač nenavadno pametna in spretna žival!

Na levi:
Narasla Vipava je v Mirnu pri Gorici stopila čez bregove in napravila veliko škodo.

Aligatorji so krokodilom podobni velikanski kuščarji v Ameriki, ki so jih začeli rediti radi kože.

Hiša kovača Krmelja v Hotovljah pri Poljanah, ki jo je plaz polovico odnesel. Povodenj mu je podrla tudi kovačnico.

Ljudska kuhinja za poplavlence na Viču. Kuhali so domači fantje in s trompeto klicali lačne k jedi.